

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. június 01. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. március 06. napján kihirdetett 41.Kb.24/2017/17. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott lefokozás katonai büntetést 1 (egy) évre a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. március 06. napján kihirdetett 41.Kb.24/2017/17. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés) és súlyos testi sértés büntetében (Btk. 164. § (3) bekezdés), ezért - halmazati büntetésül - 240 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 240.000 forint pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a vádlottnak a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a pénzbüntetés meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottat kötelezte 76.395 forint bűnügyi költség megfizetésére, a további 144.789 forint bűnügyi költség tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott irány nélkül, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a lefokozás katonai büntetés mellőzése érdekében enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.242/2018/1. számú átiratában a bejelentett vádlotti és védelmi fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Hangsúlyozta, hogy a bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, s így a mérlegelésen alapuló, megalapozott tényállás megváltoztatására nincs törvényes ok. Ezért a vádlott és a védő által bejelentett - a tényállást felmentés érdekében támadó - fellebbezések nem vezethetnek eredményre. Álláspontja szerint a bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette annak vád tárgyává tett hivatali, illetve testi épség elleni büntetteit. Kifejtette, hogy a büntetés kiszabás keretében a bíróság méltányos döntést hozott, amikor enyhítő szakasz felhívásával pénzbüntetést szabott ki és a pénzbüntetés mellett lefokozás katonai büntetést is ki kellett szabnia a vádlottal szemben a generális prevencióra figyelemmel. Ezért a

vádlott védőjének enyhítést célzó másodlagos indítványa nem foghat helyt. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében fellebbezését módosított irányban és tartalommal tartotta fenn. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének nem tett eleget, mert nem vonta be az eljárásba szakértőként **szakértő2** magánszakértőt és nem ütköztette az egymásnak részben ellentmondó szakértői véleményeket. Ezért elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Másodlagosan fenntartotta a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését és arra figyelemmel, hogy védenca öt éve áll büntetőeljárás hatálya alatt és mindvégig helytállt a szolgálati helyén, valamint a kiváló parancsnoki jellemzésére tekintettel kérte enyhébb katonai mellékbüntetés alkalmazását.

sértett felszólalásában elmondta, hogy bár elveszítette a kedvezményét az eset következtében, mégsem kíván súlyosabb büntetést a vádlottnak.

A vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy szeretne állománytag maradni, mert igyekszik jól végezni a munkáját. A bűncselekmény elkövetését továbbra is tagadva egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az ügy előzményeként megállapította, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Debreceni Regionális Osztálya 3.Nyom.431/2013. szám alatt 2014. május 14-i keltezéssel nyújtott be vádiratot **vádlottnal** szemben a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette miatt. A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. február 24. napján kihirdetett KB.I.28/2014/19. számú ítéletével a vádlottat az ellene hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és súlyos testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2017. március 01. napján hozott 6.Kbf.54/2016/7. számú végzésével a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KB.I.28/2014/19. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. Elrendelte, hogy a megismételt eljárást a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa folytassa le. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelenül következtetett, amikor a szakértői véleménnyel kapcsolatban foglalt állást, ezért ítélete megalapozatlan. A megismételt eljárásra adott iránymutatása szerint ismételen le kell folytatni a bizonyítási eljárást és az összes bizonyíték helyes mérlegelésével, a logika szabályainak megfelelő értékelésével kell a tényállást megállapítani, majd állást foglalni a vádlott büntetőjogi felelősségét illetően.

A megismételt eljárás felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács perrendszerűen folytatta le az eljárást. Az ülnökváltozásra figyelemmel a Be. 287. § (3) bekezdése alapján törvényesen kezdte előlről a tárgyalást a tárgyalás korábbi anyagának ismertetésével. A katonai tanács a fellebbviteli bíróság iránymutatásának megfelelően folytatta le az eljárást és a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta. A vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, érdemi védekezése szerint a sértett tisztelen módon viselkedett, majd önkárosító magatartással fenyegetőzött, ezért vele szemben testi kényszert alkalmazott, aminek következtében

a sértett a földre esett és az orra vérezni kezdett. Az elsőfokú bíróság ellenőrizte a vádlott védekezését. Kihallgatta a releváns tanúkat, a sértettet, a fogvatartotti és a büntetés-végrehajtás állományába tartozó tanúkat egyaránt. Új szakértőt rendelt ki, aki beterjesztett szakvéleményében alátámasztotta **szakértő1** igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson is fenntartott nyomozás során előterjesztett szakvéleményét. Ismertette a releváns iratokat, köztük az orvosi dokumentációkat, a sértett személyi anyagát, valamint megtekintette a rendelkezésre álló kamerafelvételeket. Bizonyítékértékelő tevékenységéről ítélete 3. oldal közepétől 5. oldal közepéig adott számot. Megindokolta, hogy miért a sértett vallomását fogadta el, utalva az azt alátámasztó szakértői véleményekre, és közvetett módon a sértett személyi anyagára is. Azt is megindokolta, hogy a védelem bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványát mely indokok alapján utasította el. Az elsőfokú katonai tanács zárt logikai lánc mentén ítélete 2. oldalán és 3. oldal első két bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság a vádlott parancsnoki jellemzése alapján személyi körülményei tekintetében a tényállást az alábbiakkal tartja szükségesnek kiegészíteni: „A vádlott szolgálati feladatait kiválóan teljesíti. Fenyítve háromszor volt. Tényleges rendfokozata törzsőrmester.” A fellebbviteli bíróság a történeti részt tényből további tényre következtetésekkel tartja szükségesnek kiegészíteni az alábbiak szerint: „A vádlott a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény 11. § (2) bekezdésében foglaltakat megszegte. E törvényi rendelkezés szerint az intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban annak törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett a legkisebb személyi korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. Ezen túlmenően a fogvatartottal szembeni kényszerítő eszköz alkalmazásának a fenti törvény 17. § (1) bekezdésében megfogalmazott feltételei nem álltak fenn.”

Az előzőekben írt kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A védő által az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállás állapított meg. Az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett akkor, amikor új igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki és helyesen járt el, amikor a magánszakértőt nem vonta be szakértőként az eljárásba. Véleményét okirati bizonyítékként értékelte. Ezért megalapozatlansági ok, hiányosság nem volt megállapítható.

Megjegyzzi a másodfokú bíróság, hogy a korábban bejelentett felmentést célzó fellebbezés sem vezethetett volna eredményre. A másodfokú eljárásban a vádlott és a védő új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkozott, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben alapvetően helyesen megállapított tényállást. Ezért a vádlott és védő által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett volna.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. A fellebbviteli bíróság az ítélet 5. oldal utolsó két bekezdésében kifejtett jogi értékelő tevékenységgel maradéktalanul egyetért.

Az irányadónak tekintett tényállás szerint a vádlott megszegte a szolgálati kötelmeit és azzal a magatartásával, hogy hivatalos személyként a sértettet megütötte, s a bántalmazás következtében a sértett súlyos testi sérülést - orrcsonttörést - szenvedett, megvalósította a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali és a Btk. 164. § (1),(3) bekezdésébe ütköző testi épség elleni büntett törvényi tényállási elemeit.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács alapvetően helyesen értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor lehetőséget látott a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdése d./ pontjának és a (3) bekezdésének felhívásával, és helyesen állapította meg a napi tételek számát. Nem tévedett az egy napi tétel összegének megállapításakor sem. Tévedett azonban, amikor a csaknem öt éve folyó büntetőeljárás során beosztásából fel nem függesztett vádlott kiváló szolgálatteljesítése ellenére lefokozás katonai büntetést alkalmazott. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott lefokozás katonai büntetést 1 (egy) évre a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására enyhítette a Btk. 140. § (1a) bekezdése alapján, mert a vádlottnak az előresorolást hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés és a katonai mellékbüntetés együttesen szükséges és elégséges a speciális prevenciós büntetési célok eléréséhez a vádlottal szemben, akinek rendfokozata helyesen címzetes büntetés-végrehajtási főtorzsőrmester.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. június 01.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. június 01.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke